

Aksjon Server

Erfaringer etter opprydningen av Irene Andreassen, Norun Reppe Bell og Grete Sponga

Den 12. januar var katastrofen et faktum. Det kypriotiske skipet Server hadde gått på grunn rett utenfor den idylliske vestlandsøya Fedje. WWF var raskt på pletten, men værforholdene

Irene Andreassen

gjorde det vanskelig den første perioden. Vi som var frivillige ble kontaktet, men måtte avvente situasjonen til kystverket hadde ytret ønske om assistanse fra WWFs Ren kyst beredskap. I tillegg var det problemer med å finne overnattingsplasser til frivillige, da Fedje er en ganske liten plass. Vi trippet derfor rundt hjemme og ventet på batmansignal.

Endelig fikk vi beskjeden, ”Kom så fort dere kan”. Vi pakket alt vi hadde av klær og støvler og heiv oss på første fly. På Fedje ble vi møtt av Nina Jensen på fergekaia og kjørt rett til WWFs base. Der fikk vi til vår store glede utdelt alt man trenger for å holde seg varm, så vi hadde dratt med bobledressen forgjeves. Dessverre blir oljen skylt på land der vinden fører den, ikke der det er lettest å rydde den opp. I tillegg sprer den seg over store områder. Dette gjorde opprydningsarbeidet vanskelig og det var ofte langt å gå med tungt utstyr.

Vi fikk erfare at oljeopprydning er et møysommelig arbeid. Mesteparten av tiden går med på å skrubbe steiner med oppvaskbørster, trekantskraper og bark, kun det grøvste skjer med spader. Vi ble overrasket over de enorme mengdene olje det faktisk går an å samle opp fra en liten søledam. Med kjeledresser og spade var det lett å få assosiasjoner tilbake til barnehagen, praten gikk lett, mens det stadig ble laget nye ”oljekaker”.

Mye tid går også bort i å opprettholde ren sone, lunsjspising, kommunikasjon ut mot alle som jobber på forskjellige steder og ikke minst vasking av støvler. På slutten av dagen så vi alle ut som avskyelige oljemonstre, med ikke en eneste hvit flekk igjen på beskyttelsesdraktene.

Etter avsluttet arbeid var det dusjing på gjestehuset kafé Holmen, også kalt puben, dette kunne medføre litt kødannelse. Rene og pene gikk vi ned i første etasje der vi fikk servert nydelig middag av Mona, og med påfølgende pilsing ble kveldene ofte avsluttet som en forlengelse av middagen.

Det vi sitter igjen med som hovedinntrykk av opplevelsen, er at det generelt er trivelige folk som meldte seg som frivillige ved denne ulykken. Hadde det ikke vært for de tragiske konsekvensene, skulle vi ønske at det ikke blir for lenge til neste gang.

Grete Sponga